

Bijbelrooster

Thema: Zonde en vergeving

Dinsdag 12 september – De farizeeër en de tollenaar

O God, wees mij zondaar genadig – Lukas 18:13

Twee mensen gaan naar de tempel. Om te bidden. De een ziet bij zichzelf veel goede dingen. En daarvoor dankt hij God. Want het is ook niet niks at hij niet werelds leeft. Daarvoor mag je best dankbaar zijn. Vind je ook niet? Jij gedraagt je toch ook anders dan een ongelovig iemand? Je kleedt je anders. Dat zijn toch goede dingen. Vind je dat een prestatie van jezelf? Het is goed als je daarvoor de Heere dankend de eer geeft. Maar als dat het belangrijkste is in je gebed, dan is het grondig verkeerd. Die andere man bleef maar achter in de tempel staan. Hij durfde de mensen niet aan te kijken. En tot God durfde hij helemaal de ogen niet op te heffen. Hij snikt het als het ware uit: 'O God, hoe moet het toch met zo'n zondig mens als ik ben? Weest U mij genadig. Zou er nog vergeving zijn voor iemand als ik?'

Lezen: Lukas 18: 9-14

Woensdag 13 september – Ik heb gezondigd

Zie ik, ik heb gezondigd – 2 Samuël 24:27

David heeft het volk laten tellen. Dat was niet nodig, want er was geen oorlogsdreiging. Hij had juist alle vijanden overwonnen. Maar hij wilde weten hoe machtig hij was. Het was dus pure hoogmoed. Er sprak niet uit dat hij vertrouwde op de Heere. Joab had nog gewaarschuwd, maar David wilde dat het toch gebeurde. Toen kwam de profeet en bestrafte hem namens de Heere. Wat werd David toen bang voor Gods straf. En inderdaad, de straf kwam. Er kwam een verschrikkelijke ziekte: pestilentie. En dan belijdt David aan de Heere: 'Zie ik, ik heb gezondigd.' Hij zegt: 'Niet die arme mensen, maar ik ben de schuldige.' Enerzijds was dat ook zo. Maar anderzijds werd het volk ook gestraft vanwege hun opstandige houding tegen de Heere in de tijd van Absalom. Dat was nog maar kort geleden. Maar David voelt het heel diep en belijdt het oprecht: 'Ik heb gezondigd.' Er is smart en diep berouw in zijn ziel. Hij buigt hartelijk als schuldig zondaar voor de heilige God.

Lezen: 2 Samuël 24: 15-25

Donderdag 14 september – Berouw

Hebt gij gezien, dat Achab zich vernedert voor Mijn aangezicht? – 1 Koningen 21: 29

Achab heeft weer erg gezondigd. Hij heeft Naboth laten doden. Naboth was God meer gehoorzaam dan koning Achab. Daar kon Achab niet tegen. Toen moest Naboth gedood worden. Dat heeft Izebel geregeld; maar Achab is als koning uiteindelijk verantwoordelijk.

Over deze zonde is Achab door Elia ernstig bestraft. Gods oordeel is hem aangezegd. Toen ging Achab naar huis. Hij scheurde zijn kleren, deed een zak aan en hij vastte. Kortom: hij bedreef rouw en toonde berouw. Dat heeft de Heere gezien. Zie je wel dat de Heere alles ziet? Als we zondigen, zoals Achab en Izebel deden, dan ziet de Heere dat. En Hij komt er op terug. En als we in de stilte Gods Woord ernstig nemen en ons over onze zonder verootmoedigen, dan ziet de Heere dat ook. Was Achabs berouw oprecht? Helaas niet. Het was maar tijdelijk. Dat is erg. Toch heeft de Heere Zijn straffen uitgesteld. Zo goed is de Heere. Alleen uitstel is niet genoeg; wij hebben vergeving nodig. En ook: uitwendig berouw is niet genoeg; het moet oprecht zijn.

1 Koningen 21: 20-29

Vrijdag 15 september – Door genade vrijgesproken

En wij toch rechtvaardiglijk, want wij ontvangen straf, waardig hetgeen wij gedaan hebben – Lukas 23: 41a

Een verschrikkelijke zondaar was die moordenaar. Zo iemand hoort zwaar gestraft te worden. Soms is bij ons de rechtspraak te slap. Maar de Romeinen handhaafden het recht. Ook deze moordenaar kreeg de doodstraf. Eerst is deze moordenaar helemaal niet onderworpen aan de straf die hij krijgt. Net als zijn collega-moordenaar maakt hij ook Jezus nog verwijten. Maar dan wordt hij stil. Heel stil. En dan gaat hij spreken. Eerlijk, schuld bewust. 'Deze straf heb ik verdiend', zegt hij. Ook ziet hij dat de Heere Jezus geen straf verdiend heeft, maar onschuldig is. Deze man blijkt heel belangrijke geestelijke dingen te verstaan. Hij belijdt dat de Heere Jezus Koning is en na het sterven het Koninkrijk zal ingaan. Zo gaat hij tot Jezus bidden. Ootmoedig en schuldverslagen. Hoe deze man al deze dingen ineens wist? Dat had hij niet van zijn kameraden geleerd. Nee, de Heilige Geest heeft het hem geleerd. Die Geest werkt in het hart van de uitverkorenen Godskennis en zondeberouw. En Hij doet een verslagen zondaar bij Jezus komen.

Lezen: Lukas 22: 33-43

Zaterdag 16 september – Een Mens zonder zonde

Wie van u overtuigt Mij van zonde? – Johannes 8: 46

Alle mensen zijn zondaren. Alle mensen? Ja, alle mensen. Zelfs pasgeboren kinderen hebben erfzonde. Ja, maar niet iedereen voelt zich zondaar. Dat is wel zo, maar toch is het waar. Omdat Gods Woord het zegt. En de Heilige Geest leert het geloven. Als de Heere ons gaat bekeren, leren we onszelf als zondaar kennen. Dan worden we overtuigd van onze zonde en gaan we zien hoe erg onze zonden zijn. Dan gaan we met berouw naar de Heere zoeken. Want dan komt er in het hart liefde tot de Heere ne kunnen we niet langer buiten Hem.

Ooit was er een Mens op aarde Die kon zeggen dat Hij zonder zonde was. Dat was de Mens Jezus Christus. Openlijk zei Hij tegen de Joden: 'Wie van u overtuigt Mij van zonde?' Niemand bracht daar iets tegen in. Ze hadden dat graag gedaan, want ze hadden een enorme afkeer van Jezus. Maar ze konden het niet. Want Jezus was zondeloos. Hij heeft altijd God liefgehad en alle geboden gehouden.

Lezen: Johannes 8: 42-47

Zondag 17 september – Vergeving van zonden

En vergeef ons onze zonden – Lukas 11: 4

Deze regel komt uit het allervolmaakste gebed. De Heere Jezus heeft in het Onze Vader gegeven als een voorbeeld voor een goed gebed. Dagelijks moeten we vragen of de Heere ons de zonden wil vergeven. We doen immers zoveel verkeer. Soms met woorden: liegen of iemand uitschelden. Soms met daden: spieken of aan narigheid meedoen in de klas of op catechisatie. En ook zondigen we vaak met onze gedachten. Of is dat bij jou anders? Strijd jij tegen de zonden? Belijd jij je zonden? Vraag je om vergeving?

Dat hebben wij allemaal nodig. Iedereen? Ook God kinderen? Die zijn toch bekeerd en mogen toch geloven dat de Heere vergeeft? Ja, dat is zeker waar. En toch moeten ook zij dagelijks bidden om vergeving. De meest heilige van God kinderen doet telkens nog zonde. Daar heeft hij last van en dat doet hem verdriet. Hij strijdt ertegen en belijdt de zonde. Hij bidt dagelijks om vergeving. En het is hem een groot wonder dat er voor hem barmhartigheid is.

Lezen: Lukas 11: 1-4

Maandag 18 september – Verlost van de zonde

Ik, ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods? – Romeinen 7:24

Paulus is een oprecht kind van God. Krachtig is hij tot God bekeerd. Je mag hem gerust een groot gelovige noemen. Zelf schrijft hij dat zijn zonden vergeven zijn en dat hij door het geloof vrede met God heeft door Jezus Christus. Toch heeft hij nog steeds last van zijn zonden. Niet dat hij erge zonden deed. Daarvan lezen we niet. Paulus leefde echt voorbeeldig. Maar in zijn hart voel hij zich niet zo heilig als hij wel zijn wil. En hoe hij eigenlijk zijn moet tegenover de Heere. Van die inwendige zonden heeft hij steeds last. Dat doet hem uitroepen: 'Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?' Weet je wat Paulus in dit verband ook schrijft? 'Ontbonden te zijn en met Christus te zijn; want dat is zeer verre het beste.' Weet je wat dat betekent? Als hij gaat sterven, dan houdt het zondigen op. En dan zal zijn ziel meteen en altijd bij de Heere zijn. Daar verlangt hij naar. Nooit meer de Heere verdriet doen, maar altijd Hem eren.

Lezen: Romeinen 7: 14-26